

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/181/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625203453
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5625203453.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vargovej (sudkyne spravodajkyne) a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jozefa Šuleka, v spore navrhovateľa: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXXX/X, E. - F. G., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Kvetoslava Kolínová, s.r.o., IČO: 47 240 997, so sídlom Kálov 1, 010 01 Žilina, proti odporcovi: JANIS LIPTOV, s.r.o., IČO: 36 414 549, so sídlom Lidická 1094/7A, 031 05 Liptovský Mikuláš, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 15C/79/2025-66 zo dňa 22.10.2025, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Odporcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh navrhovateľa doručený súdu 9.10.2025, ktorým sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal uloženia povinnosti zdržať sa realizácie stavby „Stavebné úpravy prístupovej komunikácie“ nachádzajúce sa na pozemkoch parc. č KN-C 53/1, KN-C 51/4, KN-C 51/1, KN-C52 v k.ú. H. I. (ďalej len „stavba“) v zmysle Stavebného povolenia vydaného Mestom Liptovský Mikuláš, J. XXXX/XX, XXX XX H. G. dňa 29.07.2024 pod č. MsÚ/ÚRaSP2024/2891-4/MDu, č. MsÚ/ÚRaS'P 2023/4498/MDu (ďalej len „stavebné povolenie zo dňa 29.7.2024“) v spojení s Rozhodnutím Okresného úradu Liptovský Mikuláš, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, F. I. X, XXX XX H. G. č OU-LM-OCDPK-2025/001415-002 zo dňa 30.07.2025 (ďalej len „rozhodnutie Okresného úradu Liptovský Mikuláš zo dňa 30.7.2025“), a to až do právoplatnosti rozhodnutia Správneho súdu v Banskej Bystrici o priznaní odkladného účinku správnej žalobe zo dňa 9.9.2025 v konaní vedenom Správnym súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 6S/62/2025.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zdôvodnil navrhovateľ tvrdením, že predmetnou správnu žalobou zo dňa 09.09.2025 domáha sa preskúmania zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Liptovský Mikuláš zo dňa 30.07.2025, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie – stavebné povolenie. Pred správnym súdom domáha sa zrušenia napadnutého rozhodnutia v intenciách ust. § 191 ods. 1 písm. d) Správneho súdneho poriadku pre nepreskúmateľnosť. Okresný úrad Liptovský Mikuláš nesplnil svoju povinnosť rozhodnutie náležite, presvedčivo a dostatočne odôvodniť, svoje právne závery neodôvodnil poukazom na žiadne zákonné ustanovenie, neuviedol ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodol, ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov a ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Spolu so správnu žalobou navrhol navrhovateľ aj priznanie odkladného účinku správnej žalobe, a to až do právoplatného skončenia vo veci samej, o ktorom návrhu však doposiaľ nebolo rozhodnuté.

3. V súčasnosti tak odporcovi ako stavebníkovi nič nebráni, aby začal s realizáciou stavby na základe stavebného povolenia. Pre absenciu rozhodnutia správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej

žalobe vyvstala potreba dočasnej úpravy medzi stranami, do doby, kým správny súd nerozhodne o návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Navrhovateľ nemá v súčasnosti inú možnosť ochrany práv ako práve prostredníctvom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré sleduje najmä efektívne zastabilizovanie právneho stavu počas prebiehajúceho súdneho konania na Správnom súde v Banskej Bystrici, sp.zn. 6S/62/2025. Je potrebné zabezpečiť, aby konečné rozhodnutie o správnej žalobe navrhovateľa mohlo mať vôbec reálny význam. Ak by odporca začal s realizáciou stavby, navrhovateľovi hrozí vznik škody, dôjde k porušeniu a ohrozeniu jeho práv a oprávnených záujmov a hrozí zhoršenie jeho právnej pozície v konaní vo veci samej, do takej miery, že by sa mu viac nemuselo oplatiť uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu. Navrhovateľ uvádza, že ak by aj úmysel odporcu začať realizovať stavbu nebol dostatočne preukázaný, nebolo by spravodlivé, aby bol navrhovateľ povinný preukazovať úmysel odporcu stavať, a to z dôvodu, že v zmysle ustálenej súdnej praxe vydanie rozhodnutia o neodkladnom opatrení nie je možné spochybňovať preukázaním určitej objektívnej skutočnosti, v danom prípade, preukazovaním úmyslu odporcu začať s realizáciou stavby.

4. Z listín predložených navrhovateľom súd prvej inštancie ustálil, že sa navrhovateľ žalobou zo dňa 29.09.2025 domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Liptovský Mikuláš zo dňa 30.07.2025, v spojení s rozhodnutím Mesta Liptovský Mikuláš zo dňa 29.07.2024 (stavebným povolením) a vrátenia veci na ďalšie konanie a rozhodnutie, ako aj priznania odkladného účinku správnej žalobe. Návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil navrhovateľ tým, že realizovaná stavba podľa stavebného povolenia má viesť aj cez pozemky, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobcu, a to konkrétne cez parc. č. KN-C 46/1, parc. č. KN-C 46/15, parc. č. KN-C 48/4, parc. č. KN-C 49/4, parc. č. KN-C 51/2, parc. č. KN-C 51/3, parc. č. KN-C 51/15 a parc. č. KN-C 51/16, ktoré sú vedené na LV Č. XXXXX (správne má byť XXXX) k.ú. H. I., pričom najvyťaženejšie budú parcely č. KN-C 51/15 a č. KN-C 51/16, a to bez jeho súhlasu, kedy stavebníka k takémuto konaniu neopravňuje žiadna skutočnosť, k takémuto konaniu nemá súhlas žalobcu, a teda realizáciou stavebných úprav prístupovej cesty je dotknutý na svojich vlastníckych právach. Z výpisu LV XXXX k.ú. H. I., súd prvej inštancie zistil, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom pozemkov parcely registra „C“ parc. č. 46/1, 46/15, 48/4, 49/4, 51/2, 51/3, 51/15 a 51/16.

5. Predmetnú vec súd prvej inštancie právne posúdil v intenciách ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 329 ods. 1 prvá veta, 2, 3 CSP; § 184, § 184 SSP a § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

6. Súd prvej inštancie konštatoval, že navrhovateľ žiada o poskytnutie ochrany svojho vlastníckeho práva, do ktorého má byť zasiahnuté výstavbou, ktorá bola právoplatne povolená príslušným stavebným úradom. V čom konkrétne hrozí zásah do vlastníckych práv však navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuvádza. Potrebu bezodkladnej úpravy pomerov odôvodňuje len tým, že ak odporca začne s realizáciou stavby, hrozí mu vznik škody, dôjde k porušeniu a ohrozeniu jeho práv a oprávnených záujmov a zároveň hrozí zhoršenie jeho právnej pozície v konaní vo veci samej, do takej miery, že by sa mu viac nemuselo oplatiť uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu, nakoľko jeho právna pozícia by sa realizáciou stavby odporcom, výrazne oslabil, resp. sťažila. Aký zásah mu hrozí začatím realizácie stavby a v čom spočíva hroziaca škoda, ktorá si vyžaduje bezodkladnú úpravu pomerov, bližšie neuvádza. Jeho tvrdenia sú len vo všeobecnej teoretickej rovine.

7. Súd prvej inštancie uviedol, že bez ohľadu na skutočnosti, uvedené v predchádzajúcom bode, bolo potrebné ustáliť, či navrhované neodkladné opatrenie, ktoré žiada navrhovateľ uložiť odporcovi, má vôbec súkromnoprávny charakter, a či svojím charakterom neprípustne nepresahuje do úpravy takého právneho vzťahu, ktorý spadá už do oblasti verejného práva, t. z. že neodkladné opatrenie je možné nariadiť len vtedy, ak povinnosť, ktorá sa ním ukladá, môže mať vecný súvis s následnou žalobou vo veci samej, t.j. ide o takú žalobu, v ktorej by bolo možné domáhať sa ochrany práva na súde, na ktorej prejednanie je daná jeho právomoc (§ 131 CSP). Územné plánovanie, pôsobnosť orgánov územného plánovania, práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb v územnom plánovaní spravuje zák. č. 200/2022 Z.z. o územnom plánovaní, resp. predtým účinný zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon).

8. V predmetnej veci sa navrhovateľ ako účastník stavebného konania domáha ochrany spočívajúcej v uložení povinnosti zdržať sa konania, ktoré je odporcovi uložené právoplatným stavebným povolením. Zároveň sa však správnu žalobou domáha ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy. V predmetnej veci sa tak navrhovateľ celkom zrejme domáha nariadenia neodkladného

opatrenia podľa ustanovenia § 324 a nasl. CSP, hoci jeho dôvodnosť nevyvodzuje zo vzťahu, ktorý by bol súkromnoprávny, pričom podľa ustanovenia § 3 CSP súdy prejednávajú a rozhodujú práve súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

9. Žalobca sa už domáha ochrany svojich subjektívnych práv správnu žalobou, pričom súčasne podal aj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Poskytnutie ochrany, ktorej sa navrhovateľ domáha návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, zjavne nespadá pod oblasť právnych vzťahov, ktorým je možné poskytnúť ochranu neodkladným opatrením. Tejto ochrany sa už navrhovateľ domáha v správnom konaní nielen prostredníctvom samotnej žaloby, ale aj inštitútom odkladného účinku správnej žaloby, ktorý primárne slúži na zabránenie vzniku závažnej ujmy, značnej hospodárskej škody či finančnej škody, iného vážneho nenapraviteľného následku okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia. Judikatúra súdov už dávnejšie vyslovila, že neodkladným opatrením nemožno brániť vo výkone právomoci inému orgánu verejnej moci (napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obo/240/1998 a 7Cdo/59/2011, ako aj Judikát R 123/1999). Obdobne z ustanovenia § 336 a 337 CSP možno vyvodiť záver, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len vtedy, ak povinnosť ktorá sa ním ukladá môže mať vecný súvis s následnou žalobou vo veci samej. To znamená, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len v súvislosti s takou vecou (samou), ktorej by bolo možné domáhať sa ochrany práva žalobou podľa Civilného sporového poriadku na súde, teda na ktorej prejednanie je daná jeho právomoc. Tieto okolnosti nie sú určujúce pri posudzovaní, či správny súd má právomoc na konanie o neodkladnom opatrení. Naopak sú rozhodné pri posudzovaní otázky, či v danej veci možno nariadiť neodkladné opatrenie práve s navrhovaným obsahom práve voči danému odporcovi a práve na ochranu toho práva, ktoré je označené v návrhu. Skúmanie týchto okolností je úlohou civilného súdu, ktorý o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje.

10. Súd prvej inštancie uviedol, že samotné rozhodnutie správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe je potrebné považovať za výnimočné rozhodnutie. Pozastavenie účinkov rozhodnutia sa vzťahuje na rozhodovanie správnych orgánov oboch stupňov vydaných v inštančnom postupe. Osobitnou náležitosťou návrhu na priznanie odkladného účinku je tvrdenie o tom, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy hrozí závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a osvedčenie vzniku predpokladanej ujmy, resp. následku. Žalobca nie je povinný preukazovať, že príslušná ujma alebo následok bezprostredne nastali, avšak vyžaduje sa preukázanie, že výkonom napadnutého rozhodnutia určitý vážny nenapraviteľný následok alebo určitá závažná ujma hrozí. Z uvedeného je zrejmé, že na bezodkladnú ochranu práv poskytovanú v civilnom konaní neodkladným opatrením slúži v správnom konaní práve inštitút odkladného účinku správnej žaloby. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 220/2025, ktorý vyslovil, že právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp.zn. 7CdoPr/8/2024), že neodkladným opatrením nemožno odnímať účinky rozhodnutiam alebo iným individuálnym správnym aktom vydaným pri výkone verejnej moci, prípadne meniť ich obsah, treba považovať za ústavne akceptovateľný. Keďže súd nemôže odňať účinky rozhodnutiu orgánu verejnej správy a navrhovateľ ani nepreukázal v čom konkrétne sú bezprostredne ohrozené jeho práva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Zamietnutím jeho návrhu v medziach civilného sporového poriadku nebol odňatý prístup k súdu, keďže súbežne z jeho iniciatívy prebieha súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia v rámci správneho súdneho konania.

11. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že odporcovi ich nárok nepriznal, aj keď bol s prihliadnutím na zamietnutie návrhu úspešný, nakoľko z obsahu spisu nemal preukázaný ich vznik na jeho strane (teda návrh mu nebol ani doručovaný).

12. Včas podaným odvolaním domáha sa navrhovateľ zmeny napadnutého uznesenia a nariadenia neodkladného opatrenia v znení uvedenom v bode 1. tohto uznesenia.

13. Podľa mienky odvolateľa nedochádza k zásahu do právomoci správneho súdu, ani sa neodnímajú účinky rozhodnutia správneho súdu, či samotného stavebného povolenia. Súd prvej inštancie v bode 14. uznesenia nesprávne uvádza, že nemôže zasahovať do právomoci orgánu verejnej moci a odnímať účinky rozhodnutiu orgánu verejnej správy. Ako je aj z podaného neodkladného opatrenia zrejmé, toto neodkladné opatrenie navrhovateľ žiada iba do doby, pokiaľ správny súd nerozhodne o odkladnom účinku správnej žaloby.

14. Správne mu súdu by teda prípadným vydaním neodkladného opatrenia nebola odňatá jeho právomoc rozhodnúť o správnej žalobe a jej odkladnom účinku a rovnako tak by neboli nijakým spôsobom narušené účinky takéhoto jeho rozhodnutia. Navrhovateľ nemá iné reálne účinné procesné prostriedky do rozhodnutia správneho súdu o odkladnom účinku.

15. Súd v uznesení v podstate ani neuviedol, v čom by sa prípadným nariadením neodkladného opatrenia zasiahlo do právomoci orgánu verejnej moci, resp. v čom by konkrétne tento zásah spočíval.

16. Rovnako tak je nesprávne tvrdenie súdu v bode 14. uznesenia, že poskytnutie ochrany, ktorej sa domáha navrhovateľ nespadá pod oblasť právnych vzťahov, ktorým je možné poskytnúť ochranu neodkladným opatrením. Toto tvrdenie je nesprávne, nakoľko o neodkladnom opatrení prináleží rozhodovať výlučne iba súdom podľa § 324 ods. 2 CSP, a takýto právny záver zaujal aj Kompetenčný senát v uznesení Najvyššieho správneho súdu SR, sp. zn. ISKomp/4/2022 zo dňa 21.04.2022.

17. Súd prvej inštancie v bode 12. uznesenia uvádza, že územné plánovanie, pôsobnosť orgánov územného plánovania, práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb spravuje zákon č. 200/2022 Z.z., resp. predtým účinný zákon č. 50/1976 Zb. Odvolateľ akcentuje, že ani z jedného uvedeného zákona nevyplýva, že by subjekty na úseku územného plánovania, resp. stavebného konania mali v právomoci vydávanie neodkladných opatrení. Ak súd prvej inštancie odkazoval vo svojom rozhodnutí na stavebný zákon, nie je zrejmé, čo týmto chcel vyjadriť. Rovnako tak súd bližšie neodôvodnil a nevysvetlil prípadné odňatie účinkov rozhodnutiu orgánu verejnej správy.

18. Rovnako tak je nesprávne tvrdenie súdu v bode 14. uznesenia, že ochrany sa navrhovateľ domáha prostredníctvom správnej žaloby a samotného odkladného účinku, a teda neodkladným opatrením nemožno brániť vo výkone právomoci inému orgánu verejnej moci. Správny súdny poriadok však neupravuje nielen neodkladné opatrenie, ale ani žiaden iný podobne široký procesný prostriedok dočasnej ochrany účastníka. Inštitút odkladného účinku správnej žaloby (§182 až 189 SSP) nie je takým inštitútom; nejde totiž o samostatný procesný nárok, ale len o rozšírenie účinkov, ktoré sú inak s podaním správnej žaloby spojené. Správne súdy tak nemajú právomoc konať o neodkladnom opatrení podľa § 324 a nasl. CSP. Správny súd podľa § 2 ani podľa § 6 SSP nemá právomoc na rozhodovanie o neodkladných opatreniach ani o inom podobnom procesnom prostriedku ochrany.

19. Právomoc súdu je daná aj v prejednávanej veci, nakoľko je vo všeobecnosti v právomoci civilného súdu nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by sa stavebníkovi uložila povinnosť zdržať sa stavebnej činnosti, a to napríklad v súvislosti so žalobami podľa § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa § 135c Občianskeho zákonníka, žalobami podľa § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

20. Vydanie navrhovaného neodkladného opatrenia v prípade existencie návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, pokiaľ o tomto nebolo rozhodnuté, nie je a priori vylúčené, čo v konečnom dôsledku nevyvrátil v tomto prípade ani súd. Navrhovateľ dáva v danej súvislosti do pozornosti uznesenie Mestského súdu Bratislava IV sp.zn. 51C/81/2024 zo dňa 02.10.2024, uznesenie Okresného súdu Žilina, sp. zn. 17C/82/2020 zo dňa 26.10.2020, v ktorých súdy dočasne upravili pomery medzi stranami, a to až do doby rozhodnutia správneho súdu o priznaní, resp. nepriznaní odkladného účinku správnej žaloby.

21. Odvolateľ nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že neuvádza, aký zásah mu hrozí začatím realizácie stavby a v čom spočíva hroziaca škoda. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pomerne rozsiahlo uviedol, v čom vidí zmysel a účel neodkladného opatrenia, t.j. zastabilizovanie stavu počas prebiehajúceho súdneho konania na správnom súde. Uviedol tiež, aké sú základné dôvody podania správnej žaloby. Predložil správnu žalobu aj odvolanie, z ktorých obsahu vyplývajú zásadné námietky navrhovateľa, ako aj v čom vidí ohrozenie jeho práv a právom chránených záujmov, v dôsledku čoho môže vzniknúť škoda, zhorší sa jeho postavenie vo veci samej a pod. Je teda nesprávne, ak súd prvej inštancie uvádza, že ide iba o všeobecné tvrdenia navrhovateľa, nakoľko navrhovateľ svoje tvrdenia aj podložil a osvedčil relevantnými dôkazmi. Nebolo povinnosťou navrhovateľa, aby preukázal napr. úmysel odporcu začať s realizáciou predmetnej stavby. Dôležité je to, že odporca disponuje právoplatným stavebným povolením. Navrhovateľ nemôže čakať, pokiaľ sa úmysel stavebníka preukáže, keďže v takom prípade by už bolo vydanie neodkladného opatrenia bezpredmetné. Poukazuje na skutočnosť, že stačí existenciu určitého práva osvedčiť, nie dokázať.

22. Odvolateľ považuje odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie za neurčité, keď súd poukazuje na zásah do právomoci orgánov verejnej moci a prípadné odňatie účinku rozhodnutia, no bližšie nešpecifikuje, v čom by uvedené malo spočívať.

23. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 CSP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d) CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 389 CSP) a napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

24. Úvodom považuje odvolací súd za potrebné ozrejmiť, že neodkladné opatrenie je jedným z procesných inštitútov v civilnom procese, ktorého účelom je neodkladne upraviť pomery strán, ak je to potrebné. Možno ho nariadiť, keď sú osvedčené aspoň základné skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán, nakoľko pred rozhodnutím súdu o neodkladnom opatrení nie je z dôvodu krátkosti času priestor pre vykonanie dokazovania v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. Rozsah dokazovania je zúžený vzhľadom na účel a podstatu neodkladného opatrenia. Súd pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia predpokladá pravdivosť tvrdení a spoľahlivosť dôkazných prostriedkov predložených alebo označených žalobcom. Preto ich podrobuje skúmaniu iba na úrovni tzv. osvedčovania, na základe ktorého dospeje k presvedčeniu o miere pravdepodobnosti tvrdených skutočností.

25. Civilnoprávne súdy môže poskytnúť v rámci civilného procesu ochranu ohrozeným alebo porušeným subjektívnym právam aj formou neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie je teda možné nariadiť z dvoch dôvodov, a to z dôvodu, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, alebo z dôvodu, ak je obava z ohrozenia výkonu exekúcie. Navrhovateľ teda musí osvedčiť, že pomery medzi stranami si vyžadujú úpravu, a že táto úprava je bezodkladne potrebná, t. j. že medzi stranami nastal taký stav vzťahov, ktorý neznesie odklad.

26. Odvolateľ namieta závery súdu prvej inštancie obsiahnuté v bode 11. napadnutého uznesenia, v rámci ktorých súd prvej inštancie konštatoval, že navrhovateľ neuviedol, v čom konkrétne hrozí zásah do vlastníckych práv navrhovateľa realizáciou stavby, resp. v čom spočíva hrozba škody, ktorej sa má zabrániť uloženým neodkladným opatrením. Odvolateľ akcentuje, že pomerne rozsiahlo opísal, v čom vidí zmysel a účel neodkladného opatrenia, a to v zastabilizovaní stavu počas prebiehajúceho súdneho konania na správnom súde. Už v úvode návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľ uviedol, aké sú základné dôvody podania samotnej správnej žaloby (de facto nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa – poznámka odvolacieho súdu), z čoho je následne podľa mienky odvolateľa zrejmé, prečo sa navrhovateľ domáha vydania neodkladného opatrenia. Navrhovateľ, okrem tvrdených skutočností, predložil do konania aj jednotlivé dokumenty, a to správnu žalobcu, odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, z ktorých podľa mienky odvolateľa vyplývajú zásadné námietky navrhovateľa, ako aj to, v čom vidí ohrozenie jeho práv, právom chránených záujmov, v dôsledku čoho môže vzniknúť škoda, zhorší sa jeho postavenie vo veci samej a pod. Navrhovateľ je toho názoru, že záver súdu prvej inštancie, že zo strany navrhovateľa ide o všeobecné tvrdenia, je nesprávny, nakoľko navrhovateľ svoje tvrdenia podložil a osvedčil relevantnými listinami – dôkazmi. Navrhovateľ akcentuje, že v rámci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa predpokladá, aby sa aspoň osvedčila, nie dokázala, danosť existencie určitého práva.

27. Uvedenú odvolaciu námietku vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Východiskovo k danej námietke považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa navrhovateľa odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Požiadavka odôvodnenosti bezprostredne súvisí s vecnou argumentáciou a netýka sa dokazovania v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré má povahu osvedčovania.

28. Navrhovateľ musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenia v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. To predstavuje argumentačnú líniu v zmysle zákonom vyžadovaného „odôvodnenia“. Rozhodujúce

skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, čo nepochybne z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasl. CSP. Takýto procesný postup je zákonom aprobovaný a typický iba pre zisťovanie relevantných skutočností v rámci konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

29. Odvolací súd akcentuje, že pre nariadenie neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej obrany, či

ad a/ je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,

ad b/ navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti),

ad c/ uloženiu požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti),

ad d/ navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav,

ad e/ právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality),

ad f/ sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

30. Navrhovateľ sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha uloženia povinnosti odporcovi zdržať sa výkonu stavebných prác povolených právoplatným a vykonateľným stavebným povolením. Svoj návrh však nezodôvodnil dostatočne substancovanými skutkovými tvrdeniami, z ktorých by vyplývala potreba bezodkladného zásahu súdu. Navrhovateľ v návrhu nekonkretizoval, v čom konkrétne vidí hrozbu zásahu do svojich vlastníckych práv, v čom konkrétne vidí hrozbu tvrdenej škody. Navrhovateľ len veľmi všeobecne uvádza, že ak odporca začne s realizáciou stavby, hrozí mu vznik škody, dôjde k porušeniu a ohrozeniu jeho práv a oprávnených záujmov a zároveň hrozí zhoršenie jeho právnej pozície v konaní vo veci samej do takej miery, že by sa mu viac nemuselo oplatiť uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu, nakoľko jeho právna pozícia by sa realizáciou stavby odporcom výrazne oslabil, resp. sťažila. Takto všeobecne koncipované skutkové tvrdenia podľa názoru odvolacieho súdu nemôžu predstavovať dostatočný skutkový základ pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia.

31. Vzhľadom na absenciu dostatočne substancovaných skutkových tvrdení pre nariadenie neodkladného opatrenia tak nebolo vôbec zo strany súdu možné posúdiť predpoklady uvedené pod bodmi ad b/, c/ a e/ uvedené v bode 29. odôvodnenia tohto uznesenia. Nebolo možné ustáliť, či je odôvodnená potreba neodkladnej úpravy pomerov alebo obava z ohrozenia exekúcie (overiť princíp opodstatnenosti nariadenia neodkladného opatrenia), či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (overiť naplnenie princípu efektívnosti pre nariadenie neodkladného opatrenia) a predovšetkým posúdiť, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (t. j. posúdiť princíp proporcionality pri nariaďovaní neodkladného opatrenia).

32. Navrhovateľ ďalej uvádza, že okrem tvrdených skutočností predložil do konania aj jednotlivé dokumenty, ako napr. správnu žalobu a odvolanie, z ktorých majú vyplývať zásadné námietky navrhovateľa, ako aj to, v čom navrhovateľ vidí ohrozenie jeho práv, právom chránených záujmov, v dôsledku čoho mu môže vzniknúť škoda, resp. zhorší sa jeho postavenie vo veci samej. Navrhovateľ je toho názoru, že je potom nesprávne, ak súd prvej inštancie uvádza, že ide iba o všeobecné tvrdenia, nakoľko navrhovateľ svoje tvrdenia aj podložil a osvedčil relevantnými dôkazmi.

33. Rovnako uvedenú námietku vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. V sociálnej koncepcii civilného procesu sa povinnosť tvrdenia prejavuje ako povinnosť pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prípadu. Nedodržanie tejto povinnosti vedie k neuneseniu bremena tvrdenia v civilnom spore. Následkom je strata sporu pre neunesenie konkrétneho procesného bremena. Ak teda súd procesnú stranu „pristihne“ pri porušení povinnosti tvrdenia, je v rámci tzv. materiálneho vedenia sporu oprávnený a povinný k tejto skutočnosti prihliadnuť a vyhodnotiť ju v komplexe s inými procesnými povinnosťami a bremenami pri rozhodovaní sporu. Súd teda inconcreto prihliadne aj

na nedodržanie procesnej povinnosti relevantne substancovať rozhodujúce skutkové tvrdenia (t. j. substancovať ich pravdivo a úplne). Toto tzv. materiálne vedenie sporu je imanentnou súčasťou sociálnej koncepcie civilného procesu, ku ktorej sa Civilný sporový poriadok hlási (Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol. Civilný sporový poriadok, Komentár, vydavateľstvo C.H. Beck, druhé vydanie, rok 2022, str. 51).

34. Odvolací súd akcentuje, že nesplnenie povinnosti uviesť dostatočne substancované skutkové tvrdenie nemožno nahrádzať odkazom na predložené dôkazy. Nie je povinnosťou, ale a to je v prejednávanej veci podstatné, ani právom súdu namiesto navrhovateľa vyhľadávať z navrhovateľom predložených dôkazov skutkové okolnosti svedčiace v prospech nariadenia neodkladného opatrenia, ak samotný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia takéto skutočnosti neobsahuje. Pokiaľ by k takémuto kroku súd pristúpil, konal by v príkrom rozpore s princípom rovnosti strán sporu (č. I. 6 CSP).

35. Už len mimo rámca potrebného odôvodnenia odvolací súd uvádza, že v odvolaní voči rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa (ako je zrejmé, z obsahu odvolania pripojeného k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) odvolateľ obsiahol rozsiahlu konkrétnu a vecnú odvolaciu argumentáciu, s ktorou sa správny orgán druhého stupňa absolútne žiadnym spôsobom nevysporiadal. Neodkladné opatrenie v civilnom konaní však nemôže slúžiť na ochranu práva žalobcu na spravodlivý proces pred orgánom verejnej správy a v jeho rámci jeho práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej správy – v danom prípade rozhodnutia orgánu verejnej správy druhého stupňa. Navrhovateľ mal „pretaviť“ konkrétne námietky obsiahnuté v odvolaní voči rozhodnutiu stavebného úradu do relevantných substancovaných skutkových tvrdení, z ktorých by bolo možné zistiť, v čom konkrétne vidí navrhovateľ zásah do vlastníckeho práva, resp. hrozbu škody atď. na účely nariadenia neodkladného opatrenia v civilnom konaní.

36. Navrhovateľ ďalej uvádza, že v rámci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa predpokladá, aby sa aspoň osvedčila, nie dokázala, danosť existencie určitého práva, resp. aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. K uvedenej odvolacej argumentácii odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nezaložil na neunesení dôkazného bremena navrhovateľom (resp. dôkazným bremenom navrhovateľa ani nezaťažoval), ale na nesplnení samotnej povinnosti tvrdenia dostatočne určitých okolností zdôrazňujúcich potrebu nariadiť neodkladné opatrenie – t. j. na neunesení samotného bremena tvrdenia. Z uvedených dôvodov aj danú námietku vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

37. Odvolateľ ďalej v odvolaní poukazuje na závery bodu 10. uznesenia Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 1SKomp/4/2022 zo dňa 21.04.2022, cit. „Kompetenčný senát vo svojej novej judikatúre tiež uzavrel, že pri posudzovaní právomoci civilného súdu nie je rozhodujúca povaha samotného hmotnoprávneho vzťahu, na ktorého ochranu má navrhované neodkladné opatrenie slúžiť, ani navrhovaný obsah samotného neodkladného opatrenia. Rozhodujúce je, že neodkladné opatrenie je procesný inštitút upravený v CSP, o ktorom rozhoduje vždy (v prvej inštancii) okresný súd (§ 324 ods. 2 CSP). Naopak SSP neupravuje nielen neodkladné opatrenie, ale ani žiaden iný podobne široký procesný prostriedok dočasnej ochrany účastníka. Inštitút odkladného účinku správnej žaloby (§ 182 až 189 SSP) nie je takým inštitútom; nejde totiž, o samostatný procesný nárok, ale len o rozšírenie účinkov, ktoré sú inak s podaním správnej Žaloby spojené. Správne súdy tak nemajú právomoc konať o neodkladnom opatrení podľa § 324 a nasl. CSP. ...Podstatné totiž je, že správny súd podľa § 2 ani podľa § 6 SSP nemá právomoc na rozhodovanie o neodkladných opatreniach ani o inom podobnom procesnom prostriedku ochrany.“ V nadväznosti na uvedené závery Najvyššieho správneho súdu SR navrhovateľ uvádza, že podľa jeho mienky z uvedeného vyplýva, že predmetom konania o neodkladnom opatrení nie je súkromnoprávny spor ani iná súkromnoprávna vec, ale procesný nárok na to, aby súd nariadil neodkladné opatrenie ako osobitný procesný prostriedok neodkladnej ochrany práva. Navrhovateľ uvádza, že správne súdy nemajú možnosť a ani právomoc rozhodovať o neodkladných opatreniach, ani o inom podobnom procesnom prostriedku ochrany, navrhovateľ nemá inú možnosť, ako sa aktuálne domôcť ochrany svojich, ako práve prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia, ktoré spadá do právomoci výlučne súdov podľa CSP.

38. Prioritne vo väzbe na danú odvolaciu argumentáciu odvolací súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi obsiahnutými v citovanom rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu SR. Odvolací súd však akcentuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie „nepoprel“ svoju civilnú právomoc, o čom nepochybne svedčí fakt, že o návrhu navrhovateľa meritórne rozhodol, skúmajúc a vyhodnôtiac, či sú/ nie sú splnené podmienky, ktoré má na mysli ust. § 324 a § 325 ods. 1 CSP pre jeho nariadenie.

39. Vo väzbe na uvedenú odvoláciu argumentáciu však odvolací súd pripomína aj iné (z označeného rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR) plynúce závery obsiahnuté v bode 12. daného rozhodnutia, ktorý bod v celom svojom rozsahu má nasledovné znenie, cit.: „Právomoc na konanie o neodkladných opatreniach ako procesnom prostriedku má vo všeobecnosti súd podľa CSP. To však samo osebe neznamená, že ak sú splnené podmienky § 324 a 325 ods. 1 CSP, súd môže vydať neodkladné opatrenie s akýmkoľvek obsahom alebo na ochranu akéhokoľvek práva. Judikatúra súdov už totiž dávnejšie vyslovila, že neodkladným opatrením nemožno brániť vo výkone právomocí inému orgánu verejnej moci (napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Obo/240/98 a 7Cdo/59/2011, ako aj judikát R 123/1999). Obdobne z § 336 a 337 CSP možno vyvodiť záver, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len vtedy, ak povinnosť, ktorá sa ním ukladá, môže mať vecný súvis s následnou žalobou vo veci samej. Použitie formulácie „žaloba vo veci samej“ evokuje, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len v súvislosti s takou vecou (samou), v ktorej by bolo možné domáhať sa ochrany práva žalobou (§ 131 CSP) na súde, teda na ktorej prejednanie je daná jeho právomoc. Tieto okolnosti však nie sú určujúce pri posudzovaní, či správny súd má právomoc na konanie o neodkladnom opatrení. Naopak, sú rozhodné pri posudzovaní otázky, či v danej veci možno nariadiť neodkladné opatrenie práve s navrhovaným obsahom práve voči danému odporcovi a práve na ochranu toho práva, ktoré je označené v návrhu. Skúmanie týchto okolností je však úlohou civilného súdu, ktorý bude o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodovať.“

40. Z označených záverov Najvyššieho správneho súdu SR (mimo iné) v stručnosti plynie, že pre nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné naplnenie dvoch pozitívnych a jednej negatívnej podmienky.

Ad a/ musia byť naplnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré má na mysli ust. § 324 a § 325 ods. 1 CSP,

Ad b/ povinnosť, ktorá sa ním ukladá, môže mať vecný súvis so žalobou vo veci samej (§ 336 a § 337 CSP),

Ad c/ nemôže byť neodkladné opatrenie nariadené, ak jeho obsah bráni vo výkone právomoci inému orgánu verejnej moci.

41. Prioritne súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu z dôvodu ad a/ nespĺnenia podmienok, ktoré má na mysli cit. ust. § 324 a § 325 ods. 1 CSP pre nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodov, na ktoré aj odvolací súd rovnako poukázal v bodoch 32. až 35. tohto uznesenia odvolacieho súdu.

42. Pokiaľ potom navrhovateľ neuniesol bremeno tvrdenia o skutočnostiach právne významných z hľadiska aplikácie ust. § 324 a § 325 ods. 1 CSP (nedostatok substancovaných skutkových tvrdení), nebolo možné ani overiť naplnenie podmienky ad b/ aký má/bude mať uložená povinnosť súvislosť so žalobou vo veci samej (§ 336 a § 337 CSP).

43. V danom prípade návrh navrhovateľa (skutkové tvrdenia v ňom obsiahnuté) neumožňovali dostatočne súdu posúdiť zásadnú otázku, či v danej veci možno nariadiť neodkladné opatrenie práve s navrhovaným obsahom, práve voči danému odporcovi a práve na ochranu práva označeného v návrhu (žalobca nešpecifikoval/nekonzkretizoval, v čom spočíva zásah do jeho vlastníckeho práva, resp. aká škoda navrhovateľovi hrozí atď.) (viď bod 12. veta predposledná a posledná citovaného rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 1SKomp/4/2022 zo dňa 21.04.2022).

44. Navrhovateľ ďalej uvádza, že vo všeobecnosti je v právomoci civilného súdu nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by sa stavebníkovi uložila povinnosť zdržať sa stavebnej činnosti, a to napr. v súvislosti so žalobami podľa § 127 ods. 1 OZ alebo podľa § 135c OZ alebo § 417 ods. 2 OZ.

45. Odvolací súd uvádza, že skutočne nemožno a priori vylúčiť možnosť civilného súdu nariadiť aj neodkladné opatrenie, ktorým by sa odporcovi uložila povinnosť zdržať sa konkretizovanej stavebnej činnosti (napr. výkopových prác na určitej parcele, resp. navážania zeminy na určitú parcelu atď.) v súvislosti so žalobami podľa § 127 ods. 1 OZ, § 135c OZ, resp. § 417 ods. 2 OZ, avšak a to je vo veci podstatným, za situácie, kedy by navrhovateľ dostatočne konkretizoval zásah do práv mu plynúcich z označenej právnej úpravy, v dôsledku realizácie, resp. hrozby realizácie danej konkrétnej činnosti, čo však v prejednávanej veci navrhovateľ neučinil.

46. Navrhovateľ ďalej na svoju obranu uvádza, že nežiada o nariadenie neodkladného opatrenia s neobmedzeným časovým účinkom, ale iba do doby rozhodnutia správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe, ktorú podal navrhovateľ a ktoré konanie je aktuálne vedené na Správnom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 6S/62/2025.

47. Uvedený argument – časové ohraničenie trvania neodkladného opatrenia od podania správnej žaloby do rozhodnutia správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe nemôže sám osebe „ospravedlniť“ nedostatok substancovaných skutkových tvrdení pre nariadenie neodkladného opatrenia v civilnom konaní.

48. Odhladnuc od uvedeného (mimo rámca potrebného odôvodnenia) odvolací súd na margo potreby „vykrytia“ doby medzi právoplatnosťou a vykonateľnosťou stavebného povolenia a rozhodnutia správneho súdu preskúmavajúceho zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe odvolací súd uvádza, že zákonodarca považuje zmrazenie účinkov rozhodnutia orgánu verejnej správy za výnimočný akt, preto pred rozhodnutím správneho súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zaväzuje v úprave § 185 SSP správny súd vyžiadať si vyjadrenie žalovaného správneho orgánu. S uvedeným súvisí zákonodarcom určená lehotá na rozhodnutie o návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, ktorá plynie až od doručenia vyjadrenia žalovaného správneho orgánu, resp. od doručenia administratívnych spisov, ktorú požiadavku zákonodarca v predmetnej úprave Správneho súdneho poriadku nevyjadril samoučelne, ale v záujme nevyhnutnej objektivizácie tvrdení obsiahnutých v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zo strany žalobcu v správnom súdnom konaní a zistenia stanoviska žalovaného správneho orgánu s objektivizáciou relevantných skutočností z obsahu administratívneho spisu. V danej súvislosti odvolací súd uvádza, že rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s obsahom (zdržať sa stavby) bez preukázania splnenia podmienok, ktoré má namysli ust. § 324 a § 325 ods. 1 CSP znamenalo by de facto zmrazenie účinkov rozhodnutia orgánu verejnej správy pri obídení na tento účel obligatórne zákonodarcom stanoveného procesného postupu pre správny súd. Z uvedeného dôvodu zdôvodnenie neodkladného opatrenia, ktorého obsah spočíva fakticky v zmrazení účinkov stavebného povolenia púhou potrebou vykryť dobu medzi právoplatnosťou stavebného povolenia a rozhodnutím právneho súdu o odkladnom účinku preto neobstojí, nakoľko neumožňuje rešpektovať zákonodarcom predpísaný postup pred zmrazením účinkov správneho aktu.

49. Pokiaľ navrhovateľ v danej veci ďalej namieta, že v danom prípade nedochádza k zásahu do právomoci správneho súdu s poukazom na bod 14. odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie síce poukázal na právne závery obsiahnuté v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 220/2025 a súvisiace rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7CdoPr/8/2024, avšak vo väzbe na svoj záver, že súd nemôže odňať účinky rozhodnutiu orgánu verejnej správy, čím nepochybne mal namysli orgán verejnej správy, ktorý vydal stavebné povolenie. Týmto svojím konkrétnym záverom podľa mienky odvolacieho súdu, nemienil súd prvej inštancie vysloviť, že nariadenie neodkladného opatrenia by zasiahlo do právomoci správneho súdu, ktorý nepochybne nepatrí k orgánom verejnej správy.

50. Odvolací súd mimo rámca potrebného odôvodnenia uvádza, že sa potrebuje čiastočne dištancovať od poukazu súdu prvej inštancie na predmetné rozhodnutia (označené v predchádzajúcom bode vo väzbe na zákaz stavebnej činnosti). Odvolací súd upriamuje pozornosť na fakt, že v označenej veci sp.zn. 7CdoPr/8/2024 bolo žalované Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a nie súkromnoprávny subjekt akým je odporca v prejednávanej veci preskúmavanej odvolacím súdom, naviac riešila sa v nich špecifická otázka charakteru služobného pomeru príslušníka policajného zboru SR a otázky osobitného verejnoprávneho pomeru príslušníka policajného zboru, v rámci ktorého, ako konštatoval odvolací súd, má minister vnútra zverené oprávnenie na vydanie personálneho rozkazu policajtovi, ktorým sa realizuje a zabezpečuje plnenie úloh policajného zboru SR. Z uvedeného dôvodu podľa mienky odvolacieho súdu nemožno a priori celkom (ako už bolo zmieňované na iných miestach tohto uznesenia) vylúčiť možnosť nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by civilný súd zakázal určitú konkrétne vymedzenú činnosť (stavebného charakteru), avšak za splnenia všetkých zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia a po osvedčení predpokladov, ktoré odvolací súd podrobne rozviedol v bode 29. pod bodmi a), b), c), d) a e), vždy však súčasne skúmajúc, či v danej konkrétnej veci, ako uviedol Najvyšší správny súd SR vo veci sp.zn. 1SKomp/4/2022 zo dňa 21.4.2022 v predposlednej vete bodu 12., možno nariadiť neodkladné opatrenie práve s navrhovaným obsahom, práve voči danému odporcovi a práve na ochranu toho práva, ktoré je označené v návrhu.

51. Navrhovateľ ďalej namieta, že súd prvej inštancie neuviedol, v čom by prípadným nariadením neodkladného opatrenia boli odňaté účinky rozhodnutiu orgánu verejnej správy.

52. Uvedenú námietku vyhodnotil odvolací súd ako dôvodnú, avšak nemajúcu vplyv na vecnú správnosť uznesenia súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie skutočne svoj záver o odňatí účinkov rozhodnutiu

orgánov verejnej správy dostatočným spôsobom neodôvodnil, čím zasiahol do práva navrhovateľa na spravodlivý proces. Uvedené však nemalo vo výsledku vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia, nakoľko, a to považuje odvolací súd za potrebné ozrejmiť, právo na spravodlivý proces sa považuje za tzv. právo výsledkové, to znamená, že spravodlivé musí byť súdne konanie ako celok. Z uvedeného je potrebné vyodiť, že nie každé porušenie ustanovenie procesného práva súdom prvej inštancie, rovnako ako ani každý čiastkový zásah do niektorého z princípov práva na spravodlivý proces (dostatočné odôvodnenie tej ktorej námietky) musí viesť k zrušeniu odvolaním napadnutého rozhodnutia. V danom prípade bolo podľa mienky odvolacieho súdu relevantným, že pre nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené predpoklady, ktoré má namysli ust. § 324 a § 325 ods. 1 CSP z dôvodov, ktoré súd prvej inštancie riadne odôvodnil a ktoré v podrobnostiach obsiahol odvolací súd tiež v bodoch 30. až 35. tohto uznesenia odvolacieho súdu.

53. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd predmetné uznesenie pri aplikácii § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

54. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol plne úspešnou stranou odporca. Odporcovi však v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd preto vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania odporcovi nepriznal (v dôsledku čoho nie je následne potrebné rozhodovať o výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP, ktorá v danom prípade predstavuje 0,- Eur).

55. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)